

En smuk Kjærlighedsvisse

om

Alfred og Alvida,

hvorledes han brød sit Ord til hende, medens han
var Soldat i Kjøbenhavn, og hvor sørgeligt det gif.

Pris 10 Dre.

Trondhjem.

Trykt paa Bestilling i J. L. Sundts Bogtrykkeri.

I Aaret attenhundrede otteti og tre Jeg drog til Kjøbenhavn ind til Kongens Tjeneste. Jeg bød Farvel, til Hjemmet og til min kjære Ven: Maaſte du har en Anden førend vi sees igjen.

2. Hun derpaa ſvor og ſagde: „Nei det ſkal aldrig ſke, Du troſtig bort kan reise, min Allerkjæreste!“ De Ord de kom fra Hjertet, fra hendes unge Bryst, O Gud tilgiv mig Synder og Mjænk mig Himlens Trøst!

3. Men Alt gik herligt til i den store Hovedſtad. Jeg glemte snart Alvida, og ſværmed fri og glad. To Maanedes var ſundne da ſkrev jeg hende til, I Brevet ſtod de Ord ſom jeg her opſkrive vil:

4. „I Dag jeg nu vil ſkrive for ſidſte Gang til dig, Du ſøge maa en anden Ven og evig glemme mig, Jeg her en Ven har valgt mig, for Tiden var ſaa lang: Derfor Farvel, Alvida, Farvel for ſidſte Gang!“

5. Nu gik der vel en Maaned, ſaa ſik jeg Svar derpaa: „Min Ven, er det din Mening, hvor ſkal det mig da gaa? Og kan du glemme mig ſom er altid tro mod dig, Da har du ſikkert ſyndet mod Gud og imod mig.“

6. Jeg har jo nu herhjemme hos mig en lille Søn, For hans Skyld vil jeg bede til dig en ydmyg Bøn: O ſkriv dog ſnart tilbage og giv mit Hjerte Ro, Og hermed vil jeg ende mit Brev i Haab og Tro.“

7. Jeg læste hendes Brev op for alle og enhver, Af mine Kammerater, ſom var paa Stuen der. Jeg ſpotted hendes Klage, jeg cenſed ej den Bøn, Som hun af Hjertet bad for ſin kjære lille Søn.

8. „Det Brev det har hun ſkrevet jo med ſit eget Blod“, Bemærkede en Ven, ſom juſt ved min Side ſtod, „Og du gjør Synd mod hende ſom er ſaa tro mod dig“. I Djet ſtod en Taare paa ham, men ei paa mig.

9. Jeg ſat mig til at ſkrive den ſamme Dag et Svar, Og ſendte det til hende, ſom hun mig bedet har. Mit haarde Hjerte banked den Gang jeg ſkrev de Ord: „Du maa mig evig glemme paa denne Verdens Jord“.

10. Det var en Morgen tidlig, lidt før Rebelien lød, Saa kom der Brev fra Hjemmet: „Nu er Alvida død. Og du er ene Skyld i, hun gik til Graven hen, Og derfor hor du ſyndet mod Gud i Himmelen“

11. Da hun dit Brev mon læse, da ſukked hun i Bøn, Saa tog hun op af Buggen ſin kjære lille Søn, Og vandred' ned til Søen igjennem Skoven brat, Det var den toltte Juli, en deilig Sommernat.

12. Et Brev hun havde ſkrevet, det laa ved Træets Rod, Ved Søens Kant; jeg læste hvad der i Brevet ſtod, I allerſidſte Pinje der ſkrev hun diſſe Ord: „Nu har jeg evig glemt dig paa denne Verdens Jord“.

13. Vi ſøgte efter hende ſaa ſnart ſom det blev Dag, Vi aned ei, at det var en ſaa alvorlig Sag. Saa gik jeg gjennem Skoven hen til det døde Vand, Der laa et Brev ved Kanten, jeg tog det op paa Stand.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

mm

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

14. Jeg tog det op fra Græsset og læste disse Ord:
„Nu har jeg evig glemt dig paa denne Verdens Jord“.
Da randt det mig i sinde, mon hun i Søen sprang?
Vi søgte og vi fandt hende strag den samme Gang.

15. Nu hviler hun i Graven med BARNET i sin Arm,
Det slumrer blidt i Døden alt ved sin Moders Barn.
Til dig og ingen anden hun gav sit Hjerte hen, Og
derfor har du syndet mod Gud i Himmelen.

16. Hermed endte Brevet; jeg slog mig for mit
Bryst: „O Gud, tilgiv min Brøde og skænt mig
Himlens Trøst! Thi af, mit haarde Hjerte var fuldt
af Last og Ewig, Jeg var jo falsk mod hende, som
var saa tro mod mig“.

17. Saa gik jeg til Kapteinen, og han forloob
mig gav, At hjem jeg maatte reise og se til hendes
Grav. Det var en Morgen tidlig, Kasernen jeg forloob,
Og det var Aften silde, da jeg ved Graven stod.

18. Jeg satte mig ved Graven og gjentog disse Ord:
„Nu har jeg evig glemt dig paa denne Verdens Jord.
O kjæreste Albilda, har du tilgivet mig, Jeg ved jo,
jeg har syndet mod Himlen og mod dig!“

19. Og hermed vil jeg ende min sørgelige Sang,
Nu gaar jeg saa alene min kummerfulde Gang, O
bed til Gud i Himlen for min forpinte Sjæl, og
dermed vil jeg sige Alverden mit Farvel.

